

132

מדינת ישראל
משרד הפנים
לשכת השר

ירושלים, כח' בשבט תשי"ח
18 בפברואר 1958

60314/56

לכבוד
ראשי הרשויות המקומיות

א. נ. נ.

קרוב ובא יום העצמאות העשירי למדינת ישראל, והיום שלפניו - הוא באייר - נועד כיום זכרון, להתייחדות כלל-האומה עם זכרה של כל אלה אשר נחננו אח חייהם להקמת עצמאותנו. אין צורך להדגיש מה אנו חייבים לאלה שבמותם הקנו לנו חרות וחיים, ומה רב ערכו החינוכי והמוסרי של היום, ביחוד לדור הצעיר הגדל בחוכנו, לאזרחי ישראל החדשים ולדורות הבאים אחרינו.

עשר שנים עברו מאז קום המדינה. אנו נחוג את חג העשור בחגיגות רבה. אבל, לצערי, עדיין לא נמצאה הצורה הצבורית הנאותה להבעת יחסי העם והמדינה לגיבורינו - מגינינו ששלמו בחייהם על הקמתה. לא לאבל ולמספר יש לקרוא, אלא לתחושת הזדהות עמוקה עם שוחרי הרוחנו ועצמאותנו. אבל בה בשעה שהרדיו משרר את פרקי ה"זכור" ומה ושם נערכות עצרות-זכרון צנועות - נוהרים וצובאים רבבות על כל בחי השקשועים, כבכל ימות השנה.

הנני פונה אליכם בזה עוד פעם בהצעה לחת את דעתכם כיצד לעצב דמות ליום הזכרון, בערב שלפני ערב יום העצמאות, למען יהא למעמד התייחדות של המונים בעצרות עם, במקום שיגרת החולין המציינת אותו עד היום.

המועצה המקומית בכפר-סבא, למשל, מכנסת זה שנים מספר בערב זה המונים בעצרת זכרון לחללי המושבה ולכל חללי מלחמת הקוממיות וכל בחי-השקשועים אשר בחחומיה סגורים אותה שעה. האם לא תוכלו אף אתם לעשות כמוהם? אין חוק המדינה כופה עליכם את הדבר באורח רשמי. אבל האין החובה המוסרית הפנימית ליום הזה ולזכרון חללינו בבחינת צו מוסרי מחייב לכולנו?

בדרך זו, ביזמה הפשיה ונאמנה, נוצרו בעבר הרבה טכסים של הנצחה (יום הל-חי וכד'). הפעלו-נא גם להנצחת זכר גבורינו אלה.

העניין חשוב בעיני במידה כזו, שהחלטתי לפנות גם השנה באופן ישיר לכל אחד מכם בקריאה - הצטרפו ליוזמה ברוכה זו ויהי יום זה בישובכם יום זכרון מתנד נרבי-השראה, יאה לבנים שנפלו ויאה לעם בעל זכרון היסטורי.

בכבוד רב,

י. בריהודה
שר הפנים

4386/ם